

عنوان مقاله:

اثر آبیاری تکمیلی و کودهای زیستی بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم دیم (*Triticum aestivum* L)

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 29، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

همایون جعفری - دانشگاه کردستان

غلامرضا حیدری - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه کردستان

شیوا خالص رو - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر آبیاری تکمیلی و کودهای زیستی بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم دیم آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ایستگاه تحقیقاتی دانشگاه کردستان در سال ۹۳-۱۳۹۲ اجرا شد. فاکتورهای آزمایشی شامل آبیاری در سه سطح بدون آبیاری، آبیاری در مرحله گل دهی و آبیاری در مرحله پرشدن دانه، و سطوح کود در پنج سطح نیتروکارا، فسفات بارور ۲، نیتروکارا + فسفات بارور ۲، نیتروکارا + فسفات بارور ۲ + ۵۰ درصد کود شیمیایی و ۱۰۰ درصد کود شیمیایی بود. نتایج تجزیه واریانس نشان داد اثر سطوح آبیاری بر وزن خشک بوته، ارتفاع بوته، تعداد سنبله، تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در واحد سطح، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و درصد پروتئین دانه معنی‌دار بود. تیمار تلفیقی کود زیستی (نیتروکارا و فسفات بارور ۲) همراه با کاربرد کود شیمیایی به میزان ۵۰ درصد بیشترین عملکرد (۹/۳۱۹ گرم بر مترمربع) و تیمار نیتروکارا به تنهایی (۳/۲۲۷ گرم بر مترمربع) کمترین عملکرد را در بین تیمارهای کودی به خود اختصاص دادند. نتایج تاثیر مثبت آبیاری تکمیلی در مراحل گلدهی و پرشدن دانه همراه با کاربرد کود زیستی نیتروکارا و فسفات بارور ۲ + ۵۰ درصد کود شیمیایی را روی وزن خشک گیاه، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و عملکرد دانه گندم نشان داد. کاربرد تلفیقی کودهای زیستی و شیمیایی ضمن تامین نیازهای غذایی گیاه زراعی گندم دیم و افزایش عملکرد آن، سبب کاهش قابل توجه مصرف کودهای شیمیایی می‌شود. با توجه به نتایج این آزمایش، انجام یک نوبت آبیاری تکمیلی در مرحله گل دهی یا پرشدن دانه در افزایش عملکرد گندم دیم موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

آبیاری تکمیلی، پروتئین، عملکرد، فسفات بارور ۲، نیتروکارا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592636>

